

Talstørrelser med Hensyn til Tjenestedagene og den Sum, Forslaget gaar over det Nuværende, virkelig ere, som den ærede Ordfører har sagt, kunde jeg ønske bekræftet af den ærede Krigsminister, hvis det er regnet ud i Ministeriet.

Formanden (Krabbe): Et enkelt Udtryk af det ærede Medlem, nemlig „politisk Uædelighed“, kunde jeg have ønsket udtalt.

Busk: Naar jeg vil tage Ordet i denne Sag, er det nærmest for at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Anledning af den første Del af hans Foredrag. Den sidste Del deraf angik jo navnlig enkelte Punkter af Hærløven, og da jeg ikke er Medlem af Udvalget og paa ingen Maade er militær sagkyndig, skal jeg ikke indlade mig paa at drøfte denne Sag med ham. Det ligger nærmere for dem, der have drøftet denne Sag mange Maanedes i Vinter. Jeg skal kun gjøre en Henstilling med Hensyn til et enkelt Punkt i den sidste Del af hans Foredrag, da det jo lod til, at der kan opnaas yderligere Indrømmelser ved længere Forhandlinger med hans Allierede. Det Punkt, jeg vil berøre, angaar Landboerne. Det er jo bekendt, at ved Hærløven af 1867 kom Folket til at staa særlig gunstigt i Modsetning til de specielle Waaben, men ved denne Lov bliver det stille endnu gunstigere, og de Andre endnu ugunstigere. Det forekommer mig derfor, at de, der ere saa uheldige at komme til de specielle Waaben, særlig Rytteriet, der jo hovedsagelig eller man kan vel sige udelukkende rekruteres fra Landet, blive meget ugunstig stillede hvad Begunstigelserne angaar. Selv disse Gjenindkaldelser, som det ærede Medlem talte om, falde paa ingen Maade dem til Gode saaledes som de andre Waabenarter. For Diebliffet er der kun 75 Indkaldelsesdage, og saa vidt jeg kan se, bliver der 60 tilbage efter det nye Forslag, saa at Folkene kun slippe for 15 Dage. Nu vil det ærede Medlem maasse sige, at i de to Love, den, som det ærede Medlem indbringer, og den nye Lønningslov, ville to Goder følge med, at de faae Afkortning i den sidste Ende, naar vi komme til Forstærkningen, og at de ogsaa faae Udskilligt mere i Lønning; men det kan paa ingen Maade opveie de Byrder, der lægges paa de specielle Waaben. Det forekommer mig altsaa, at det er billigt at spørge, om der ikke paa en eller anden Maade kan tages Hensyn til dem, der komme til de specielle Waaben. Det er blot denne Henstilling, jeg vilde gjøre. — Dernæst vilde jeg som sagt rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Anledning af den første Del af hans Foredrag. Det

ærede Medlem begyndte med at fortælle os, at han vilde ikke vinde Pyrrhusseire. Nei, vi vide godt, at, da det ærede Medlem sidst befandt sig i en lignende Situation i 1877, da han kom ind paa en Alliance, da fortalte han os, at han ønskede kun halve Resultater, og at vi kunde ikke vente at faae Andet. Men det ærede Medlem kom nu med en lang Forklaring om Alliancepolitik, og jeg finder mig i den Anledning foranlediget til at rette et Spørgsmaal til ham. Det blev sagt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at vi skulde forhandle, og at det ikke var rigtigt, at de forskjellige Grupper sagde Skjældsord til hinanden, men at nu maatte der forhandles. Ja, deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem, og i den Retning har jeg ikke en Smule at bebreide den ærede Ordfører og hans Meningsfæller. Jeg billigere ganste, at de vilde forhandle. Men det foreligger offentlig konstateret, hvorledes de Herrer forhandlede i 1877, og det foreligger ogsaa nu efter det ærede Medlems sidste Foredrag tydelig og klart i Evidens, at de nu igjen have været inde paa Forhandling bag Kuliserne. Nu vil han forsvare det med, at ogsaa vi — thi hans Bemærkning gjaldt jo ikke blot det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), men ogsaa os Andre, der ere enige med ham — skulde have forhandlet bag Kuliserne. Det er da bedst, at vi engang faae en Opjærelse af den Sag og af disse Hentydninger til Kuliseforhandlinger, som vi have ført. Vil det ærede Medlem og hans Venner da nu ikke oplyse os om, hvad det er for Kuliseforhandlinger, som vi skulde have ført i Vinter? Vi have aabent og loyalt forhandlet med Hære, fordi vi have erkjendt, at de Herrer i 1877 have bragt os ind i en Situation, hvor den intet Andet var at gjøre for Demokratiet end at forhandle aabent, ærligt og loyalt med hverandre paa de forskjellige Omraader. Men det er ikke mig bekendt, at vi have ført Kuliseforhandlinger, og det er af saa meget større Bigtighed engang faae Klarhed paa den Sag, som denne Samling begyndte med en Mistænkeliggjørelse i Pressen om, at vi allerede, forinden vi kom herind, havde solgt Stoleloven, Præstelønningsloven, Hærløven og Søvernsløven. Nu viser det sig imidlertid netop, at det bliver de Herrer, der komme til at gennemføre ibetmindste de to af disse Love, som vi allerede, forinden vi kom herind, skulde have allieret os med Hære om, saaledes at den høitærede Krigsminister fik Sit og den høitærede Kultusminister Sit. Lad os derfor engang faae den Sag afgjort, for det er ikke værd, at vi skulle have Molest derom hos Vælgterne. Nu have vi Regjeringen tilfæede her, og saa forekommer det mig, det er bedst, at vi nu faae gjort op, hvad det er for Kuliseforhandlin-